ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1913. Выдано 22. цвѣтня Ч. IV.

Ч. 26.

Ч. 255/орд. Молитвы за здоровє св. Отця.

Св. Отець Папа Пій X. тяжко занедужавъ.

Розпоряджаємо, щобы всѣ настоятелѣ церквей парохіяльныхъ зарядили, щобы при всѣхъ службахъ Божихъ въ недѣлѣ и свята долучовано интенцію:

»О недужныхъ«, а по службѣ Б. вôдмовлено колѣноприклонно вразъ зъ вѣрными на интенцію повороту до здоровля найдостойнѣйшого хорого, 3 Отче Н. 3 Богор. Д. и Подъ Твою милость.

Моленя тіи мають продовжати ся ажь до выздоровленя св. Отця.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 19. цвѣтня 1913.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

Ч. 27.

Ч. 3100. Въ справѣ вôдлученя доч. Кулява вôдъ парохіи Деревня.

Додатково до оголошеного въ Вѣстн. епарх.: Ч. III. зъ 1913 Ч. 18—1725 конкурсу на опорожнену парохію »Деревня« дек. Жовкôвского поручає ся Всч. ОО. кандидатамъ, котрѝ убѣгають ся о тую парохію, щобы въ протягу 20 дней вôдъ дня того оголошеня, внесли впростъ до Еп. Консисторіи писемне заявленє що годятъ ся на вылученє дочернои »Кулява« вôдъ матернои »Деревня«

Всч. ОО. кандидаты, котрѝ бы того заявленя не предложили, будуть

уважати ся яко такіи, котрй не рефлєктуютъ уже о тую парохію и прошеня ихъ будуть имъ зверненй яко безпредметовй.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 18. цвѣтня 1913.

Ч. 28.

Ч. 2188. Порученє книжки Всесвѣт.. о. Дра Ф. Щепковича про „Буддаізмъ и Христіяньство".

Симъ поручає ся Всч. Духовеньству дуже хосенну и на нинѣшный часъ дуже пôдходячу книжку, »Буддаізмъ а старшй системы індийскои фільософіи и христіяньство« написану а въ Станиславовѣ въ р. 1912 выдану Впр. о. Дромъ Ф. Щепковичомъ крылошаниномъ Станиславôвскои Капитулы.

Выдаючи тую книжку, Всесвѣтл. о. авторъ намѣряє звернути увагу читаючого загалу на новый для суспôльности небезпечный религійный напрямъ, що появивъ ся въ другой половинѣ XIX вѣка въ деякихъ кресахъ западнои Европы стремлячій до того, щобы збанкротованй засады лютеріянізму скрѣпити религією Будды, яку ставить высше надъ науку Христа.

Впр. о. авторъ выказує шкôдливôсть такого мудрованя на моральну культуру народôвъ и на нестôйнôсть фантазій буддаізму та на безмѣрну высшôсть и спасительнôсть засадъ, якими ублагородняє народы божеска наука Христа.

Книжка написана дуже інтересно и приступно такъ що читає ся єи зъ пріємностію.

Задля интересности порушеныхъ справъ, книжка тая повинна находити ся у кождого інтелліґентного чоловѣка а передовсѣмъ у священника.

Дѣло се обнимаюче 362 стор. друку, можна набути у Всесвѣт. о. Автора за цѣну 4 К. 60 с.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 28. марта 1913.

Ч. 29.

Ч. 3270. Важне для выѣзджаючихъ на зарôбки до Арґентыны.

Въ головнôмъ мѣстѣ Арґентыны Буенос-Айресъ заложило »товариство християньскихъ женьщинъ для опѣки надъ молодыми невѣстами« осôбный приютъ для тыхъ, котрй приѣжджають зъ Европы до Нового свѣта шукати працѣ и зарôбку. Въ тôмъ приютѣ положенôмъ при улицѣ rue Pueyrredon 312, знайде

кожда невѣста въ вѣку 14—30 лѣтъ житя не тôлько хвилеве момѣщене безплатне, поки не знайде ся вôдповѣдне для неѣ мѣсце, але и потôмъ опѣку материньску якъ довго въ Арґентынѣ перебувати буде. Понеже горячка емиґрацийна за море у нашого народу на жаль треває дальше и можливе єсть, що зъ декотрыхъ сторôнъ и до Арґентыны нашû люде выбирати ся будуть, поручає ся ОО. парохамъ дотычнымъ подати сю вѣсть на прошене президіи реченого товариства інтересованымъ, щобы зъ предложенои опѣки въ чужôмъ краю нашû люде въ данôмъ разѣ якъ найбôльше могли користати.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.
Перемышль дня 21. цвѣтня 1913.

Ч. 30.

Ч. 2562. До всѣхъ Настоятелѣвъ Апостольства молитвы и брацтвъ найсв, Тайнъ и найсол. Серця Іисусового въ Епархіи.

Дуже важною справою и рѣчею дуже пожаданою такъ для славы Божои и Христовои, якъ и для добра и спасенія людей, єсть Зъединене всхôднои Церкви; но заразомъ єсть тая справа очевидно трудна и вымагає великого милосердія и ласки Божои, и длятого ревныхъ и многихъ молитовъ.

Проте взывають ся всѣ Всч. Настоятелѣ Апостольства молитвы и брацтвъ найсв. Тайнъ и найсв. Серця Іисусового въ Епархіи, щобы старали ся, о скôлько можливо побудити и наклонити членôвъ Апостольства и брацтвъ до молитвы въ намѣреню Зъединеня. И дуже добре буде, щобы подати членамъ якій осôбный часъ и способъ такои хоть найкоротшои молитвы.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.
Перемышль дня 8. цвѣтня 1913.

Ч. 31.

Ч. 2563. Деякû новû, въ послѣдныхъ рокахъ наданû вôдпусты.

Заудѣляють ся Всч. Священьству деякû зъ новыхъ, въ послѣдныхъ рокахъ наданыхъ вôдпустôвъ, котрû то вôдпусты всѣ можна и за усопшихъ жертвувати:

I. Молитва о добрыхъ священикôвъ: Іисусе, вѣчный пастирю душь, выслухай нашу молитву за священикôвъ, божъ въ тôмъ выслухаєшь твоє власне, безконечне желане! Тажь Серце твоє бє точно найнѣжнѣйше и найгорячѣйше для сьвященикôвъ въ котрыхъ обôймаєшь всѣ душѣ любовію твоєю.

Вызнаємъ, що мы недостôйнѝ єсьмо, щобы мати святыхъ священикôвъ. Але милосердіє твоє єсть безконечно бôльше, нѣжъ безуміє и злоба наша. О Іисусе, ты самъ здѣлай, щобы лишь тѝ до достоиньства священьства входили, котрѝ вôдъ тебе до того призванѝ суть. Просвѣти Архипастирѣвъ при ихъ выборѣ, просьвѣти провôдникôвъ душь при ихъ радѣ, воспитателѣвъ и при выобразованю званій. Дай намъ священикôвъ, рôвнаючихъ ся Ангеламъ въ чистотѣ, досконалыхъ въ покорѣ, пламенныхъ въ святôй любви якъ Серафимы, героичныхъ въ духу жертвованя ся, повныхъ апостольськои ревности за славу твою, за спасенє и освященє душь.

Помилуй всѣхъ невѣжь, котрымъ священики мусять бути свѣтломъ, умилосерди ся надъ тыми всѣми робôтниками, котрѝ черезъ нихъ охороненѝ вôдъ обмана, мають бути въ имени твоѣмъ спасенѝ, помилуй всѣ тѝ дѣти и всю тую молодѣжъ, котрѝ шукають провôдника, щоби ихъ охоронивъ и до тебе привѣвъ, помилуй всѣхъ тыхъ терпячихъ, котрѝ потребують потѣшителя, щобы ихъ въ твоимъ Серцю потѣшивъ. Вспôмни, кôлько то душь черезъ дѣйство правдиво набожныхъ священикôвъ могутъ до совершеньства прійти. Прото, о Іисусе, умилосерди ся єще разъ надъ множествомъ людей, котрѝ голодують и жаждуть! Дай, щобы священики твои весь недугуючій рôдь людскій до тебе привели, такъ щобы черезъ нихъ ще разъ земля обновила ся, церковъ твоя звеличила ся, а царство Серця твого въ мирѣ утвердило ся.

Непорочна Дѣво, Мати вѣчного священика и сама жертвуюча и престолъ жертвенный пôдъ крестомъ, де ты улюбленого священника Іисусового, святого Іоанна, за першого Сына твого приняла, котрый бувъ потому въ горници при боцѣ тебе, учительницѣ и царицѣ Апостолôвъ, прійми въ найсвятѣйшѝ уста твои нашу смиренну мольбу, най она выслухана буде въ Серцю твого божественного Сына, и выєднай твоєю молитвенною всемогучостію церквѣ, твоєго Іисуса все обновляюче ся Сошествіє св. Духа. Аминь.

Вôдпусть 7 лѣтъ и 7 чотыредесятниць за кождый разъ. И повный вôдпустъ, єсли молитву сю черезъ цѣлый мѣсяць, вôдъ котрогобудь дня одного мѣсяця щодень говоритъ, при сповѣди, причастію, вôдвѣдженю церкви и помоленю ся тамъ пôсля интеціи св. Отця (змовити пр. 5 Отче нашь и 5 Богородице Дѣво, або якѝ хто хоче молитвы); вôдвѣдженє церкви и помоленє ся має бути въ довôльно выбраный день мѣсяця, а причастє може бути такожъ оден день, а сповѣдъ и два дни впередъ, — а що до часу вôдвѣдженя, зри ще улекшенє низше пôдъ 5. Впрочѣмъ довôльно выбраный день розумѣєсь лишь взглядомъ приписанои сповѣди, причастія и помоленя ся; а вôдпустъ самъ доступає ся ажь при кôнци мѣсяця по цѣломѣсячнôмъ вôдмавляню тои молитвы.

2. Малѝ молитовки зъ повными мѣсячными вôдпустами. Коли тутъ пôдъ 1. наведено повный щомѣсячный вôдпустъ и заразомъ подано способъ, якъ такій повный мѣсячный вôдпустъ позыскує ся, то подаємъ тутъ ще 7, такимже мѣсячнымъ вôдпустомъ ще давнѣйше надѣленыхъ, малыхъ молитовокъ, зъ тыми рôжницями, що кромѣ сповѣди и причастія и помоленя ся на интенцію св. Отця, а) при одныхъ зъ тыхъ молитовокъ жадає ся вразъ зъ вôдвидженємъ церкви (або публичнои каплицѣ); б) при другихъ безъ вôдвѣдженя церкви, можна отже денебудь помолитися; а в) при однôй зъ тыхъ молитовокъ, помоленє ся тоє зовсѣмъ не єсть приписане. А наводимо тутъ такожь, якѝ вôдпусты суть тымъ молитовкамъ, окрôмъ мѣсячного повного, наданѝ, кождого дня:

а) *О найсолодше Серце Іисуса мого, дай менѣ все бôльше любити тебе!* 300 днѣвъ за кождый разъ.

Солодке Серце Маріи, будь спасенемъ моимъ! 300 днѣвъ за кождый разъ.

Ангеле Божій, котрый еси хоронителемъ моимъ, мене тобѣ вôдъ благости Вышнього повѣреного, просвѣти, хорони, управляй и наставляй. 100 д. за кождый разъ.

б) *Най прославляе ся и благодарить ся въ кождôмъ часѣ найсвятѣйша и найбожественнѣйша Тайна!* або: *Будь Господи Іисусе благословеный, въ найсвятѣйшихъ Тайнахъ утаеный!* 100 д. разъ на день, и разъ при кождôй св. Литургіи пôдчасъ освященя св. Дарôвъ.

Святе Серце Іисусове, уповаю на тебе. 300 д. за кождый разъ.

Іисусе, лагôдный и покôрный серцемъ, здѣлай серце мое таке, якъ серце твое. 300 д. за кождый разъ.

в) *Іисусе, Маріе, Іосифе!* 7 лѣтъ и 7 чотыредесятниць за кождый разъ.

А если бы хто пр. всѣ тй 7 молитовокъ щодень черезъ цѣлый мѣсяць вôдмавлявъ, то може вôнъ до позысканя дотычныхъ повныхъ вôдпустôвъ выбрати собѣ оденъ и той самъ день, и позыскае тогды всѣ 7 повнй вôдпусты (зъ котрыхъ хоть 6 треба за помершихъ жертвувати) при однôй сповѣди и причастію, треба лише въ той день 6 разъ пôсля интенціи св. Отца помолити ся, и то 3 разы при 3-разовôмъ вôдвѣдженю церкви, а можна за кождымъ вôдвѣдженемъ лише выйти зъ церкви и заразъ зновъ вôйти (и зри ще низше пôдъ 5.).

3. Молитва за оденъ разъ повнымъ вôдпустомъ (ще давнѣйше) **надѣлена.** Такою есть лишь слѣдуюча молитва при сповѣди, причастію и помоленю ся пôсля интенціи св. Отца, если она набожно передъ якимнебудь образомъ розпятого Іисуса змовить ся.

Се я, о мôй улюбленый и милостивый Іисусе, въ твоѣй найсвятѣйшôй присутности припадаю и зъ найбôльшимъ усердіемъ молю тя: впечатлѣй глубоко въ серце мое чувства вѣры надѣѣ, любви, жалю за грѣхи мои и постановленя, бôльше вже не ображувати тебе; ноли зъ всею любовію и всѣмъ соболѣзнованемъ твоихъ святыхъ пять ранъ розважаю, тое собѣ передъ душу приводячи, що о тобѣ Іисусе мôй, святый пророкъ Давидъ сказавъ: **пробили руки мои, и ноги мои, всѣ кости мои почислили.** (Пс. 21, 17—8.).

Если бы отже хто при сказаныхъ пôдъ 2. одного дня позысканыхъ 7 вôдпустахъ, вôдмовивъ ще того самого дня сю молитву и ще оденъ разъ помоливъ ся пôсля интенціи св. Отця (безъ вôдвѣдженя церкви): то тогды позыскае вôнъ при однôй сповѣди и причастію 8 повныхъ вôдпустôвъ (котрыхъ хоть 7 треба за помершихъ жертвувати).

Пôдъ 2. и 3. навели мы вôдпусты ще давнѣйше наданй такй, при котрыхъ можемо найлекше повнй вôдпусты позыскувати; а теперъ вертаемо до вôдпустôвъ новыхъ, въ послѣдныхъ рокахъ дозволеныхъ:

4. Власть посьвячувати Розпятія (т. е. кресты зъ розпятымъ Іисусомъ) **зъ повнымъ вôдпустомъ „toties quoties“ въ часѣ смерти,** для всѣхъ небезпечно хорыхъ; а посвячене дѣе ся черезъ самъ знакъ креста. Святый Отець Пій X. дозволивъ, чого впередъ зовсѣмъ не було, що всѣ священики, котрй мають постôйне душстаровництво, передовсѣмъ парохи, могуть власть сю вôдъ св. Офіціумъ одержати, но до уживаня одержанои власти потрѣбують згоды Епископа.

Подане о власть сю есть слѣдуюче: Beatissime Pater N. N. ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humillime petit facultatem benedicendi Crucifixos cum Indulgentia plenaria, vulgo toties-quoties nuncupata, id est a quocunque ex fidelibus in mortis articulo constitutis lucranda. Et Deus. Адресъ може бути: Sacra Congregatio Sancti Officii. Roma—

А при наданю власти наводять ся такожь услôвя до позысканя того вôдпусту.

Вôдпусту повного въ часъ смерти можна доступити въ розличный способъ и при розличныхъ услôвяхъ, и вѣдомо есть, що недавно св. Отець всѣмъ священикамъ нашого обряду удѣливъ дуже велику и зовсѣмъ незвычайну власть, давати той вôдпустъ. А хотяй той, хто и многими розличными способами и услôвями позыскуе вôдпустъ, всегда лишь одного вôдпусту въ самôй хвили смерти доступае, то однакъ не есть то рѣчею безкористною, щобы и двома або многими способами, о той вôдпустъ старати ся. Бо поминувши вже тое, що при однôмъ лише способѣ, могла бы може зайти хиба въ подаваню вôдпусту або въ выповнюваню услôвій, такъ, що не позыскалибысьмо того вôдпусту, то и кромѣ сего черезъ позыскуване вôдпустôвъ въ розличный способъ, умножуемо наши побожни вправы и приспособлюемо ся тымъ лѣпше, щобы въ хвили смерти доступити вôдпусту по можности въ цѣлôй повнотѣ и безъ чистилища до житя божого въ небѣ прійти.

Туть додаемо, що повный вôдпустъ въ часѣ смерти есть такожъ для тыхъ наданый, котри наведену пôдъ. 2. молитовку »Ангеле Божій« часто въ житю говорили. А и для тыхъ наданый повный вôдпустъ при смерти, котри въ житю звыкли поздоровляти ся »Слава Іисусу Христу«, або святе имя Іисусъ часто взывати — если въ годинѣ смерти въ серцю, наколи устами не можуть, вôзвуть святе имя Іисусъ; кромѣ того при побожнôмъ вôзваню имени Іисусъ позыскуе ся за кождый разъ вôдп. 25. д., а при поздоровленю »Слава Іисусу Христу« за кождый разъ, если лишь другій вôдповѣсть »Слава« або »На вѣки« або »Аминь«, позыскують оба вôдп. по 50 д.

5. **Часъ приписаного вôдвидженя церкви.** Велике улекшене взглядомъ вôдвидженя церкви, если тое до позысканя вôдпустôвъ приписане есть, зôстало здѣлане черезъ нову постанову, що вôдвиджувати церковь можна вôдъ полудня (12 год.) попередного дня до пôвночи (12 год.) самого вôдпустового дня, и то пôсля якогонебудь часу.

6, **Мала молитовка:** *Іисусе мôй, милосердія!* 300 д. за кождый разъ (впередъ бувъ меншій вôдпустъ.).

7. **Мала молитовка:** *О Іисусе въ найсвятѣйшихъ Тайнахъ, помилуй насъ!* 300 д. за кождый разъ (впередъ бувъ меншій вôдпустъ).

8. **Шѣсть прошень для Василіянъ и Василіянокъ,** и взагалѣ для всякихъ законôвъ. Початокъ кождого зъ тыхъ прошень есть сей:

О Господи Іисусе Христе, черезъ заслуги и заступлене Дѣви Маріи, св. Василія Великого и всѣхъ святыхъ Основателѣвъ монашихъ законôвъ дай менѣ, всѣмъ моимъ законнымъ братямъ (еестрамъ) и всѣмъ законамъ цѣлого свѣта...

А закôнчене прошень есть слѣдуюче:

1.... правдивого духа вѣры.
2.... правдивого духа жертвованя ся.
3.... правдивого духа молитвы.
4.... духа правдивои покоры.
5,... духа понятливого (котрый легко всяке добро зрозумѣе и дасть ся до него навести).
6.... духа любви. Дай, о Іисусе, щобы любовъ тая була правдиво надприродна и загальна, розумна и терпелива, дѣяльна и повна святои радости.

Вôдпустъ 100 д. за кождый разъ.

9. Мала молитôвка: *О Серце Іисусово, жерело чистоты, помилуй насъ.* 100 д,

10. Єсли священикъ має **власть при кôнци проповѣдей давати народови благословенє Апостольске зъ повнымъ вôдпустомъ**, то може вôнъ тоє здѣлати черезъ оденъ знакъ креста, мовячи при тôмъ слова: *Благословенє Бога всемогущаго, Отца и Сына и Святаго Духа, да снидетъ на васъ и пребудетъ всегда. Аминь.*

11. Повный вôдпустъ першои суботы кождого мѣсяця, у насъ пôсля нашого церковного календаря, наданый для вынадгородженя зневагъ безбожныхъ людей проти непорочнои Матери Божои Маріи: при (услôвію) сповѣди, причастію, помоленю ся пôсля интенціи св. Отця, и вôдправленю въ духу вынадгородженя осôбныхъ (но не означеныхъ) вправъ набожныхъ въ честь непорочнои Дѣвы.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль, дня 8. цвѣтня 1913.

Ч. 32.

Ч. 2564. Всѣмъ вѣрнымъ котрого небудь обряда вôльно зъ побожности причащати ся въ якôмнебудь обрядѣ, безъ змѣны свого обряда.

Взглядомъ св. Причастія було доси, що до розличныхъ обрядôвъ, тоє головне правило, що кождый має ся причащати въ своѣмъ обрядѣ, а въ иншôмъ обрядѣ лише въ вынятковыхъ случаяхъ, передовсѣмъ въ небезпечнôй хоробѣ, єсли нема священика свого обряда. Були окрôмъ того и деякî иншî специяльнî данî дозволеня; але найважнѣйше доси було загальне рѣшенє св. Конґреґаціи Пропаґанды для справъ обрядôвъ всхôдныхъ зъ 18. серпня 1893, котрымъ дозволено всѣмъ вѣрнымъ, такъ латиньского якъ и всхôдного обряда, єсли въ тôйже мѣсцевости церкви або священика свого обряда нема, причащати ся въ другôмъ обрядѣ, не лишь въ небезпеченьствѣ смерти и въ наказаный часъ пасхальный, але и кождого часу, коли зъ побожности схотять причащати ся. Но и при тôмъ найзагальнѣйшôмъ доси позволеню видимо, що все ще стоить головне правило, що кождый має причащати ся въ своѣмъ обрядѣ, и причастіє въ другôмъ обрядѣ дозваляє ся лишь яко вынятокъ про бракъ церкви або священика свого обряда въ тôйже мѣсцевости.

Теперь же св. Отець нашъ Пій Папа X Конституцією Апостольскою *Tradita ab antiquis* о прійманю найсв. Евхаристіи въ якôмнебудь обрядѣ, зъ 14. вересня 1912 (Acta Apostolicae Sedis 1912 ст. 609—617) — зъ повноты власти своєи Апостольскои зносить всякî, якî небудь до теперь були, законнî або звычаєвî приписы що до св. Причастія въ своѣмъ обрядѣ, и позваляє всѣмъ вѣрнымъ, котрогобудь обряда, зъ побожности причащати ся въ якôмнебудь обрядѣ, безъ змѣны свого обряда. И вправдѣ що до Причастія зъ побожности, дає ся цѣлковита вôльнôсть, причащати ся въ якôмнебудь обрядѣ, зовсѣмъ безъ ніякого застереженя (тожь и тогды навѣть, коли єсть церковь и священикъ свого обряда въ тôйже мѣсцевости); а полишають ся лишь деякî ограниченя взглядомъ приказаного Причастія великодного, и въ небезпечнôй хоробѣ, и то пôсля слѣдуючихъ постановъ тоижь Апостольскои Конституціи:

I. Священикамъ не вôльно якимнебудь обрядомъ совершати святая: прото має кождый обрядомъ своєи Церкви Тайну найсв. Евхаристіи освящати и преподавати.

II. Въ разѣ наглячои конечности, єсли небулобы священика другого обряда, вôльно буде священику всхôдному, употребляючому хлѣбъ квасный, преподавати Евхаристію освящену на прѣснôмъ хлѣбѣ, и на вôдворотъ священику латиньскому або всхôдному, употребляючому хлѣба прѣсного, вôльно преподавати на квашенôмъ; но кождый має заховувати свôй обрядъ преподаваня.

III. Всѣмъ вѣрнымъ котрогонебудь обряда позваляє ся, зъ причины побожности, приймати Тайну Евхаристіи въ якôмнебудь обрядѣ (отже такъ въ хлѣбѣ квасномъ якъ и прѣснôмъ) освящену.

IV. Кождый вѣрный выповнить приказъ великодного Причастія такъ, що пріймe тоєжь въ своѣмъ обрядѣ и то вôдъ свого пароха, вôдъ котрого, розумѣє ся, и въ всѣхъ прочихъ религійныхъ дѣлахъ зависимымъ позôстане.

V. Приказане Причастіє въ небезпечнôй хоробѣ має ся пріймати въ своѣмъ обрядѣ и зъ рукъ свого пароха: але въ наглячôй потребѣ вôльно тоєжь вôдъ якогонебудь священика приняти; но тойже має єго своимъ обрядомъ преподавати.

VI. Кождый позôстане въ своѣмъ рôднôмъ обрядѣ, хотьбы и якъ довго державъ ся звычаю, причащати ся въ чужôмъ обрядѣ; и нѣкому не має ся дозволити змѣны обряда, хиба за тымъ промавляти будутъ справедливѝ и законнѝ причины, о котрыхъ має судити святе Зôбранє къ розширеню вѣры для справъ Всхôдныхъ. Но до тыхъ причинъ не має ся причисляти звычай хоть якъ довго треваючій причащаня ся въ чужôмъ обрядѣ.

Изъ сеи Конституціи Апостольскои св. Отця слѣдують для вѣрныхъ всѣхъ обрядôвъ въ єдинôй Церквѣ Христовôй Католицкôй два дуже великѝ и важнѝ добра:

Перше дуже велике и важне добро єсть, що черезъ тоє улекшує ся часте або и щоденне св. Причастіє. Бо очевидно може бути неразъ такъ, що хто хоче часто або и щоденно причащати ся а не може того легко здѣлати въ своѣмъ обрядѣ може тоє здѣлати въ иншôмъ обрядѣ.

А друге дуже велике и важне добро єсть, що доперва черезъ се позволенє причащаня ся въ якôмнебудь обрядѣ, якъ найбôльше оказує ся и стверджає ся єдинство Церкви Христовои Католицкои помимо розличныхъ обрядôвъ, де при однôй гостинѣ найсв. Тѣла и Крови Христовои, въ якôмнебудь обрядѣ, могуть и всѣ вѣрнѝ иншихъ обрядôвъ участвовати; пôсля слôвъ св. Апостола (1. Кор. 10, 17): *яко единъ хлѣбъ, едино тѣло есмы мнози: вси бо отъ единаго хлѣба причащаемся.*

Мають отже Всч. Душпастирѣ вѣрнымъ оголосити сей великій привилей, повнотою власти Апостольскои вôдъ св. Отця имъ наданый, такъ щобы они рѣчь тую добре порозумѣли.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.
Перемышль, дня 8. цвѣтня 1913.

Ал. Зубрицкій
Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

Накладомъ Еп. гр. кат. Консисторіи въ Перемышли. Зъ печатнѣ гр. кат. Капітулы въ Перемышли.